

Der er mange dilemmaer i den her diskussion om tvang. Jeg tror ikke, at der er nogen, der ønsker, at der skal bruges tvang, der kunne have været undgået. Det er også derfor, der skal gælde det, der så flot hedder et proportionalitetsprincip. Og Özlem var jo i virkeligheden den, der til allersidst, lige før vi gik til frokost, sagde det allermest klart, nemlig at hun da godt vidste, at der er nogle situationer, hvor tvang ikke kan undgås.

Derfor handler det jo ikke om, at man aldrig nogen sinde bruger tvang. Derfor handler det om, at man så lidt som muligt bruger tvang.

Nu var der noget debat blandt forespørgerne, hr. Per Clausen m.fl., om økonomien i det her – det var til fru Sophie Løhde – og der kan jeg sige, at i perioden 2001-2007 er de samlede udgifter til sundhedsvæsenet steget med 16,3 mia. kr., dvs. til i alt 86,7 mia. kr. Det er altså en stigning på 23 pct., og det er i det samlede sundhedsvæsen. Inden for den her ramme kan regionerne jo disponere, og det er da rigtigt, at de i faste priser har brugt 700 mio. kr. til psykiatrien svarende til en vækst på 11 pct., og i løbende priser svarer det til 1,5 mia. kr. Så det handler lidt om, hvordan man taler, for i virkeligheden har begge brugt de korrekte tal, men man skal have forudsætningerne med.

Ud over de her 11 pct., som kommer fra regionernes egne penge, har satspuljepartierne jo også givet psykiatrien et gevaldigt løft på de ikkepermanente bevillinger, altså på satspuljemidlerne. Det var bare lige for at præcisere det i forbindelse med den debat, der har været i salen om økonomien.

Fru Sophie Løhde kom også ind på, at der i Danmark er en meget høj grad af registrering, og at det derfor kan være svært at sammenligne med andre lande. Jeg kan bekræfte, at vi registrerer utrolig meget i Danmark. Det skal dog ikke skygges for – det er jeg nemlig enig med fru Lone Dybkjær i – at vi sagtens kan lære af andre, og vi skal i hvert fald være åbne over for andre metoder, vi skal altid være åbne. Men jeg påpeger, at det altså er en problemstilling, som man også er nødt til at være opmærksom på for ikke at sammenligne pærer med bananer.

Fru Karen Klint kom ind på, at det er vigtigt, at vi holder det her i fokus, at vi holder debatten kørende på det her område, for det er fokus, der også skaber bedre behandling. Fru Sophie Løhde var også inde på, at når det her emne er oppe i tiden, ser man et fald i brugen af tvang, og omvendt ser man en stigning, når der ikke er fokus

på det. Fru Sophie Løhde sagde, at det da var et tankevækkende vink med en vognstang – sådan tror jeg det blev formuleret. Og så går jeg tilbage til det, jeg sagde i min indledning, for det var derfor, jeg takkede Enhedslisten for debatten og i virkeligheden opfordrede til, at vi bliver ved med at have fokus på det. Det synes jeg vi skylder patienterne. Vi er jo meget enige om, at de her svært psykisk syge mennesker skal tilbydes den bedste behandling, vi kan give dem.

Det, som jeg så var ude at sige, og som hr. Per Clausen har brugt en stor del af sin taletid på, var blot en stilfærdig bemærkning om lægerne – for alt skal styres fra lægelig hånd; jeg er enig med hr. Preben Rudiengaard i, at uanset hvad man måtte mene om mig og mine kompetencer, er det aldrig sundhedsministeren, den til enhver tid siddende i øvrigt, der skal blande sig i, hvordan man behandler og ordinerer medicin. Jeg nævnte blot, at man kunne overveje at skabe en mulighed for, at læger kunne sikre, at udskrevne borgere, der er udskrevet med en medicinprofil, og om hvem man kan konstatere, at de ikke tager deres medicin, og hvor fagpersonalet kan sige, at det vil gå galt for de pågældende, får den medicin, der skal til, for at de ikke udvikler en psykose. Det var såmænd ikke en lyst til mere tvang, det synes jeg vi skal arbejde for at reducere.

KL 13:23

Jeg vil derudover godt lige nævne, at kvaliteten jo skal sikres, for at vores borgere ikke falder ned imellem de to berømte stole, og den skal sikres ved, at vi får udarbejdet de her sundhedsaftaler, og at der sker en præcis koordinering mellem regionen og kommunen, når en borgers sundhedsaftale slettes, sådan at der er de korrekte socialpsykiatriske tilbud til patienterne, når de modtages i kommunen.

Fru Karen J. Klint kom ind på, at vi skulle tale mere om det, og jeg kan i den sammenhæng sige, at jeg inviterer sammen med velfærdsministeren gerne hele kredsen af psykiatriordførere fra satspuljepartierne over til en drøftelse om, hvordan vi som politikere kan skabe bedre rammer. Vi tager initiativ til, at det kan ske lige efter jul, så vi kan mødes.

Men jeg får lyst til også at nævne, nu det blev sagt fra fru Karen J. Klints side, at vi laver kræftpakker, og vi laver hjertepakker, og at vi gør så meget for alle mulige, at man på det psykiatriske hospital i Nordjylland – opdagede jeg i mandags, i øvrigt til min overraskelse, jeg var slet ikke klar over det – har lavet en psykiatripakke.